

عنوان مقاله:

سنت و تجدد در ایران پس از انقلاب اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه اسلام و مطالعات اجتماعی، دوره 2، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

حمید میرخندان(مشکات) - دانشجوی دکترای رشته فرهنگ و ارتباطات دانشگاه باقر العلوم(ع) و عضو انجمن مطالعات اجتماعی حوزه

خلاصه مقاله:

مدرنیته و سنت به عنوان دو مفهوم متضایف در بافت و زمینه تفکر و فرهنگ غرب معنای خود را دارند. انتقال این دو مفهوم به فضای فرهنگی و علمی کشور ما بدون در نظر گرفتن آن زمینه، اشتباهاتی نظری و عملی به دنبال خواهد داشت. بر این اساس، سنت و تجدد در فرهنگ اسلامی، برخلاف غرب، با یکدیگر تعارض و تمنای ندارند و تجدد لزوماً همه جا سنت را نفی نمی کند. عوامل درونی و بیرونی تجدد، انسان و جامعه را به تحول و نو خواهی وامی دارد. سامان دادن تجدد، که با تحول همراه است، در عرصه های مختلف شناختاری، احساسی و رفتاری فرهنگ با مراجعه به حقیقت دین میسر است. این رجوع و استناد، که به صورت روش مند و با اسلوب صحیح صورت میگیرد، فرهنگ را پالایش کرده، ضمن اهتمام بر اسلامیت آن عصری بودن آن را هم تأمین می کند. بررسی دو مسئله فرهنگی تحصیل زنان و سینما در دوره بعد از انقلاب نشان میدهد عوامل درونی و بیرونی در این دومی مسئله مؤثر بوده است. مواجهه با این دو مسئله ضرورت بازخوانی آنچه را در غرب درباره این دو رخ داده (به عنوان عامل بیرونی) بر اساس مبانی دینی روشن می کند.

کلمات کلیدی:

سنت، مدرنیته، تجدد، فرهنگ دینی، تحصیل زنان، سینما

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/542611>

